

Een taal vinden via verschillende media

door *Lipika Bansal*

Koen Taselaar en Sachi Miyachi namen deel aan de CARF residentie in Kolkata. Beiden waren gefascineerd door alle zintuiglijke input die ze van de stad ontvingen en gebruikten het tekenen als middel om alles in zich op te nemen. Taselaar bracht zijn dagen door met wandelen, observeren en verzamelen en tekende dan 's avonds, terwijl Miyachi ter plekke tekende, als onderdeel van haar dagelijkse praktijk in Kolkata.

Gautam Choudhury heeft zijn leven lang allerlei verschillende media verkend: klei, stof en krijt, die hij vermaalde met de masala 'sil batta' van zijn moeder. Ushmita Sahu vertelt hoe de legendarische Riten Mozumdar - die was opgeleid als kunstenaar en beeldhouwer - struikelde over design. Hij gebruikte een eigentijdse taal van toepassingen die architectuur, meubels, kleding, interieurontwerp en zelfs grootschalige openbare tentoonstellingen met elkaar verbond.

Taselaar maakte niet alleen gecompliceerde wandtapijten voor de tentoonstelling, maar ook de kamerschermen en presentatietafels die zich op de bovenste verdieping van Marres bevinden. Hij legt uit: "Om de meubels te maken, hebben we in een kleine ruimte de verschillende houten elementen gezaagd, geschuurd en geolied. We moesten ter plekke werken, snel beslissingen nemen en zelfs meer mensen uitnodigen om ons te helpen om het op tijd klaar te krijgen voor de opening van de tentoonstelling. Dankzij de mentaliteit van Kolkata - 'alles is mogelijk' - konden we de structuren voor de tentoonstelling voltooien."

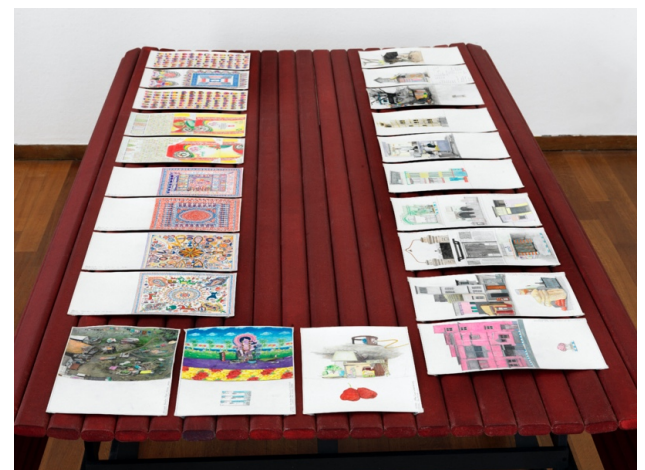
De 71-jarige Choudhury tekent al zijn hele leven en heeft duizenden tekeningen gemaakt. Hij maakt zijn eigen papier, een proces waardoor ideeën voor schilderijen ontstaan. Over zijn werk in Marres zegt Choudhury: "Dit is mijn meest persoonlijke werk. Hoewel ik Praneet en Manuel vroeg om ander werk van mij te tonen, kozen ze voor dit. Uiteindelijk ben ik ze dankbaar; anders was het verborgen gebleven."

Ushmita Sahu benadrukt het werk Benu Bono ('Bamboo Grove') van Riten Mozumdar dat in de tentoonstelling wordt getoond. "Het is een zeer interessant verhaal. Toen Mozumdar student was in Shantiniketan, vroeg zijn ontwerperares, Gauri Bhanja (die de oudste dochter van Nandalan Bose was), of hij met bloemmotieven wilde werken. Mozumdar weigerde en werd naar het kantoor van de directeur gestuurd, waar hij uitlegde dat hij zijn ontwerp wilde baseren op bamboe in plaats van bloemen. Hoewel Bhanja dacht dat zijn ideeën onmogelijk waren, hielp Bose hem uiteindelijk om dit voor elkaar te krijgen. Ik geloof graag dat het motief van de bamboe - dat zo overheersend is in zijn werk - hier is begonnen."

Miyachi spreekt over haar serie tekeningen met de titel *Practicing Structures*: "Ik hoop dat deze tekeningen u een sprankje Kolkata geven, vergezeld van de geur van vers geslepen potloden. Ik hield het papier verticaal en tekende een basis kaderlijn op elk papier om te beginnen. Het werkte als een speciale zoeker, of een mini beschut observatorium om rust te brengen terwijl je je in een studiezaone bevindt."

Ook viel haar de alomtegenwoordigheid van bamboesteigers in de stad op: "Mensen hebben grote vaardigheden om bamboe-steigers heel soepel en snel te bouwen. Het materiaal is flexibel, sterk en licht en zeer geschikt voor dit tijdelijke gebruik. Het verschijnt en verdwijnt plotseling weer in het stadsbeeld en ziet eruit als een temporair ornament rond het gebouw. Bamboesteigers maken het begrip verandering opwindend en prikkelen de verbeelding met de rustige, maar acrobatische bewegingen van de bouwers."